

בש"פ 4264/16 - מאיה מעיין דדון נ' מדינת ישראל

בש"פ 4264/16 - מאיה מעיין דדון נ' מדינת ישראל/עליון

בש"פ 4264/16

מאיה מעיין דדון

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[26.05.2016]

כבוד השופט מ' מזוז

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת - בעצמה

החלטה

1. לפני בקשה להעברת מקום דיון בדו"ח משטרתי שמספרו 30250559751 מבית משפט השלום לתעבורה באילת לבית משפט שלום לתעבורה במחוז מרכז.

2. נגד המבקשת הוגש ביום 13.9.2015 כתב אישום המייחס לה עבירה לפי סעיף 10(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

3. בבקשה שהוגשה ביום ה', 26.5.2016, עותרת המבקשת להעביר את הדיון בעניינה לבית משפט שלום לתעבורה במחוז מרכז, בטענה שהיא אם לתינוק בן 7 חודשים ותתקשה להגיע לבית משפט השלום באילת, שם היא אמורה להתייצב למשפט בבוקר יום א', 29.5.2016. בהמשך הבקשה מציינת המבקשת כי היא אינה מודה בעובדות כתב האישום.

4. דין הבקשה להידחות.

הבקשה הוגשה כאמור ביום ה', כאשר הדיון בעניינה של המבקשת קבוע לבוקר יום א' בשבוע העוקב, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה, אשר הוגשה בשיהוי ניכר.

כמו כן, יש לדחות את הבקשה מהטעם שהמבקשת אינה מודה במיוחס לה. בית משפט זה קבע לא אחת כי ככלל לא ייעתר לבקשות להעברת מקום דיון בתיקי תעבורה כאשר המבקש אינו מודה במיוחס לו, וזאת מאחר שבהעברת הדיון יהא כדי להכביד על התביעה ועדיה (ראו לדוגמה בש"פ 6416/15 קובני נ' מדינת ישראל (29.9.2015); בש"פ 9009/15 לאופר נ' מדינת ישראל (20.1.2016)). לפיכך ומאחר שהמבקשת לא הצביעה על טעם המצדיק סטייה מהכלל האמור, אין להיעתר לבקשתה להעברת מקום דיון.

5. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ח באייר התשע"ו (26.5.2016).